

Vid Bostadsföreningen Magisterns taklagsfest 27/4 1929

En gång, när fädernas fäder
bröto bygd uppå Upsala slätt,
då valde envar sin boplats
med nybyggarns fria rätt.
I orörda skogar fanns timmer,
så mycket man ville ha,
och själv byggde bonden huset,
och så vart det kärt och bra.

Nu går det i många etapper:
Arkitekten vid sin pulpet
han ritar nånting på ett papper,
som än är en hemlighet.
Sen blir det att springa i banker
och ordna med borgen och lån.
Ty även om man pank är,
vill man bygga vid Fyrisån.

Men pengar och siffror och papper
är ännu inte ett hus,
som med gavlar och fönster och trappor
sig höjer ur markens grus.
Vad mäktade mänskoanden
vid skrivstol och pulpet,
om inte den mänskliga handen
gjorde tanken till verklighet?

Och därför, när vi nu skåda
det skapelseunder som skett,
så hylla vi er som murat
vårt hus med möda och svett.
Var hand som med slev och med murbruk
har tegel vid tegel fäst,
var rygg, som burit en börda,
i afton är hedersgäst.

Och alla vi, som nu invigt
vårt vardande, vackra hem,
vi fatta hjältarnas händer
med vörndnad och trycka dem.
Till varje man, som har hjälpt oss
att bygga ärligt och bra,
vi bringa vårt tack och vår hyllning
med ett kraftigt fyrfalt hurra!

Olof Svenonius